

On.
2317
Biblioteca Universității
(2 exempl.)
SIBIU

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierile tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA
1838
GH. BARÎȚIU ȘI SFINȚIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNȚE CU MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV.
B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 300 Autorității și Societății lei 60
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 91 Inreg. Trib. Brașov S. II No. G. II. 71/942

22 Noembrie 1942

Anul 105

Două morminte

de V. Branisce

Undeva, pe întinsul pământului românesc, doi soldați au căzut la datorie.

Două morminte troienite de nămeții timpurii ai iernii străjuesc hotarul

Aceste două morminte, grăitoare ca orice jertfă totală și izbăvitoare, sunt temeliile ale dreptelor noastre așezări. Ele grăesc prin tăcerea lor veșnică. Muștrare, în ceas de cumpănă, îndemn în clipele de eroice elanuri, mormintele celor doi flăcăi olteni, căzuți departe de casă în iureșul amefitor al unei nopți de iad, sunt pentru noi prefața unor vremuri ce trebuie să vină.

Prezența lor, acolo, ne amintește puterea de sacrificiu a neamului, care a stropit cu sânge îmbelșugat de frate fiecare colțisor al pământului românesc.

În Oltenia însorită, unde vara se ridică, semeață, nalba în fața casei, cele din urmă frunze ale toamnei au adus spon de jale. Două case cernite. Două vetre stinse. Din acea zi, cei rămași acasă nu vor mai aștepta cu nerăbdare să scârțâie porțița, nici să se ivească în prag cel drag.

Soldatul I. Benea și sergentul Nistor sunt plecați pentru vecie.

Numele lor, înscrise cu litere de foc, vor trece din gură în gură la șezători, în lungile nopți de iarnă. Copiii le vor rosti cu sfială. Bătrânii le vor evoca cu duloșie. Și încet, pe nesimțite, din povestirea minunată a jertfei lor fără de cuvinte se va desprinde un fragment de baladă, povestea începută și neterminată a sbuciumatului pământ românesc.

În sufletele mândrilor olteni se va încheia icoana unei provincii crucificate. Urmașii pandurilor lui Tudor, urmărind drumurile celor doi consăteni, căzuți pe plaiuri despre ale căror rosturi ei știau prea puțin, doar atât cât scrie la carte — vor învăța să cunoască din această jertfă căile noastre adevărate. Orizontul li se va lărgi. Durerea lor se va confunda cu durerea noastră și năzuințele lor viitoare vor fi mai strâns legate de năzuințele noastre. Pe lângă dealurile, văile și ponoarele lor, ei vor avea de acum înainte de apărut și alte văi, și alte căi.

Țară și oameni

de Ion Colan

Poate aici nici nu va fi vorba numai despre generoasa noastră soră întru latinitate.

*

Toată lumea, până și dușmanii de ieri sunt de acord, că în țara Regelui Soare se petrece azi fenomenul invers al trecutului războiu, mai puțin mondial decât acesta.

Era prea aproape Verdun-ul de noi, prea îi eram contemporani, ca să nu credem într-o regăsire de ultim moment, să nu scontăm o reînviere a țării căreia Europa și lumea întregă îi datorește așa de mult.

Dar pasărea Phoenix a rămas cenușă și încă nu se vede nicăiri omul providențial în stare să ridice un steag și să spună: Aici e toată Franța!

Se petrec azi acolo lucruri triste, nu numai din punctul de vedere al țării, ci și al oamenilor, luați ca simpli indivizi, ca simpli cetățeni ai unui stat.

Ultimele întâmplări vorbesc atât de aspru, atât de brutal au izbit în credințele noastre despre valoarea etică a oamenilor pe care țara aceea îi merita, încât în tine, prieten sau dușman, se ridică golul unui semn de întrebare, chinul unei păreri de rău ce de-abia naște:

Oare Franța, într'adevăr, mai există?

O țară a fost bătută. S'a întâmplat și altora. Inventarul istoriei e plin de bătălii pierdute și de victorii. Acestea sunt trecătoare. Uneori se câștigă bătăliile la o masă verde. Am impresia că nu mai este imperativ necesar să exemplific și asemenea minuni. Dar ce deosebire între a fi bătut și a fi învins!

Bătăliile se pierd atunci când părinții luptătorilor mănâncă mere acre și copiilor li se sterpezesc dinții. Cuminența țaranului, izvoară dintr'o lungă practică, a înțăr-cuit în zicala lui spirituală toate motivele ce explică anumite ieșiri din normal.

În Franța cauzele par mult mai adânci.

Când un șef de armată, cu jurământ de credință față de steagul ce i s'a încredințat să-l apere, închină steagul, nu este ceva de aplaudat, dar explicații se pot găsi. Una: adversarul a fost mai tare. Napoleon s'a predat Englezilor după bătălia dela Waterloo.

Când, însă, acest șef, cu rang de general sau mareșal, închină tricolorul spre a trece de partea dușmanului, asta însemnează imoralitate.

Ar fi fost cu totul altceva, dacă dela început ar fi luat această atitudine. Și cazul e cu atât mai

Continuare în pagina 3-a

Mecenași brașoveni

de I. Gârbacea
prof. la Academia Comercială

Un preot se întreba, nedumerit, într'un articol de ziar: Unde ni-s mecenășii brașoveni, urmașii celor a căror faimă a străbătut în toate colțurile românismului?

Biserica din Brașovul-Vechiu a fost ridicată de un negustor de origine macedoneană, dela Ianina; la fel cea de Pe Tocile, ca și bisericile din Prejmer, Cluj, Alba-Iulia, Deva, Hunedoara, Arad, Timișoara, Sibiu și Făgăraș, ca să nu mai vorbesc și de cele de peste graniță: Mișcolț, Viena, Budapesta, Belgrad, etc.

Cum de ni s'au stins mecenășii?

Răspunsul nu e prea greu.

Înainte vreme era obiceiul ca atunci când negustorul își deschidea o prăvălie, să facă legământul ca din averea agonisită jumătate să o pună la dispoziția bisericii sau nației, indiferent dacă avea sau nu urmași. Pe atunci negustoria se baza pe credință, pe cinste, nu pe hazard și conjunctură, ca azi. Și era bine.

Un caz: Starostele negusturilor din Brașov, luga, om cu o casă de copii, jumătate din avere și-a lăsat-o școlii.

Drept că acești negustori erau și considerați, și încurajați. Dovada: Mitropolitul Șaguna își dedică prima lui operă de istorie bisericească nu vreunui potentat, ci ne-

— Continuare în pag. 3 —

„Din Țara Cățanelor Negre“ Inceput

N'am scrisa nici de când și nici de unde
Incep să fiu pe plaiurile-aceste;
Povestea mea-i ca orișice poveste
Cu început în negurile-afunde.

O taină în ființă mi s'ascunde,
Măreață, vremilor de mâne, veste.
Acelaș după plug ori sus pe creste
Cu mine neamul paruri va răspunde.

Prin graiul meu simt că-și înalță scutul
În veșnicie, vișoros trecutul
Din goana timpului desprins și pur.

Iar de aduimec, răzvrătite 'n zare
Chemările vieții viitoare,
M'aprinde să ard în setea de azur!

LUCIAN VALEA

Limba literară română și balada „Pescarul”

de Ion Gherghel

Un interes deosebit prezintă procesul de formare a limbii noastre literare. La acest proces au contribuit, într'o măsură mai mare decum s'ar crede la o examinare superficială a problemei, și probele de traduceri, în deosebi cele făcute după modelele consacrate ale literaturilor mondiale.

Urmărind, bunăoară, pas cu pas versiunile românești ale baladei lui Goethe, *Pescarul*, vom desprinde, din această examinare, faptul interesant că în primele patru traduceri dăm peste patru influențe deosebite.

Analizasem în foiletonul precedent prima încercare ce o datorăm lui Timotei Cipariu, scrisă într'o dulce limbă românească. Prin coloritul său arhaic, stilul poetic al primului traducător al *Pescarului* ne aduce aminte de cronicarii sfătoși și meșteri în mlădierea frazei. Se presimte chiar și un iz de străveche limbă bisericească din talmăcirea filologului familiarizat, de sigur, cu textul biblic.

În a doua talmăcire a acestei balade, ce a apărut în revista *Albina Pindului* din București, pe la

Gazeta Transilvaniei

E susținută de abonații ei.
Asociațiunea „Astra” Brașov
împlinește tot ce nu se ajunge.
Se gândește cineva la asta?

Permanențe istorice

de Ion Berclu

Cleștele senzaționalului poate sili spiritele slabe sau roase de ambiție să gândească, — hipnotizate de un abil vrăjitor — prin prisma înșelătoare a clipei prezente, luând ca valabile lucruri ce sunt simple accidente.

Mulți naivi pot fi seduși de strălucirea găunoasă a unui prezent măiestrit prezentat.

În lumea aceasta sunt însă și altore sigure, realități și permanențe istorice, în fața cărora se năruiesc și cele mai minunate castele de carton.

Destinul națiunilor este determinat de trei elemente imutabile: **pământul, rasa și sentimentul comun.**

Pământul, cu munții, râurile, câmpiile și misterul său, înălțuie ființa umană și îi imprimă un caracter local specific și identic de-a-lungul veacurilor, fără nicio considerare față de scenele fugare, ce se petrec la suprafața sa.

Terra mater iubitoare hrănește pe toți fill ei și-i primește la sânul său, dar le impune tuturor ascultarea necondiționată a poruncilor ei.

Flecarea regiune a globului își are legile ei, cărora trebuie să li se plece și cei mai îngâmfăți pitici, „stăpânitori ai universului!”

Porunca pământului românesc, din noaptea timpurilor până azi, a rămas aceeași: **o singură cultură, o singură conducere politică, o singură națiune dominantă.**

Nenumăratele descoperiri preistorice, constatările istorice și realitatea actuală, dovedesc până la evidență identitatea culturii și majoritatea autohtonilor.

Evenimentele istorice, cu cele patru momente culminante — stăpânirea dacă, cucerirea romană epoca lui Mihai Viteazul și întregirea sub Ferdinand I — stau de mărturie că porunca marelui bloc românesc, cu unele ramificații foarte naturale pentru un organ sănătos, rămâne veșnic aceeași.

Toate întâmplările, alături de această poruncă, fie că vin din afară, fie că pleacă din năuntru, nu-s decât accidente dureroase.

Rasa, de asemenea, ca o sinteză a spiritualității unui mediu geografic este elementul permanent, care formează fundamentul națiunilor, cu calitățile și defectele lor specifice, adânc săpate în sufletele oamenilor cu aceleași tradiții și aspirațiuni, neschimbate în structura lor intimă, cu toate influențele din afară.

Rasa spirituală (cea biologică poate fi discutată de diletanți și interesați) ca și pământul pe care-l locuiește și a cărui flică este, își are legea și porunca sa.

Aceleași legi au determinat același port, același mod de a construi, aceeași oameni.

Porunca a rămas pentru întreaga rasă: **toți frații la un loc.**

Întâmplările și suferințele formale despărțiri a fraților, pe hărțile stăpânitorilor și în planurile celor lacomi, nu-s decât accidente dureroase în urmărirea aceleiași porunci sfinte și umane.

Ideile și sentimentele comune ale oamenilor de aceeași rasă, locuitori ai aceluiași pământ, formează o mentalitate specifică, ale cărei elemente întime sunt identice și permanente, determinând concepțiile de viață și atitudini clare față de interesele supreme în clipele hotărâtoare.

Ideile și sentimentele dominante ale unei națiuni biruiesc întotdeauna piedicile și accidentele vremelnice, fiindcă ele sunt puteri ale spiritului și isvoare curate și generoase ale inimii.

Geniul și umanitatea neamului nostru sunt cunoscute.

Ideea permanentă, gândul neostentit care a condus pașii trudnici ai națiunii noastre este cunoscut, fiind însemnat cu crucile mormintelor și cu cuvântul de foc al tuturor fiilor săi aleși: **unirea tuturor Românilor.**

Să ascultăm poruncile pământului, rasei și sentimentului comun.

Incheieri

de I. Bozdog

După lungi și laborioase cercetări și după ce scriitorii epuizează toate mijloacele și argumentele pentru dovedirea tezei ce-și propun, în incheierea lucrării fac, de obicei, considerații sintetice asupra întregii lor strădanii, indicând norme de descifrare a gândului lor, ajutând pe cititori la formularea concluziei dorite.

În incheiere se exprimă, de obicei, și bunele nădejdi pentru succesul celor care vor pune în practică rodul ostenețelor autorului.

Considerată din acest punct de vedere incheierea cărții secrete a lui A. Huszár, menționată în articolul meu trecut, este un adevărat program de lucru pentru conducătorii vieții publice pe un răstimp de cel puțin 40—50 ani, perioadă socotită suficientă pentru completa asimilare a tuturor naționalităților.

„Această carte, considerând observațiile confidentiale din ea și propunerile, am scris-o exclusiv pentru Inaltul Guvern. Totuși, lăsându-se la o parte părțile confidentiale și propunerile, aș fi de părere, ca celelalte părți să fie prelucrate cu toate datele (bisericești, școlare și economice) și tipărite în limbile: maghiară, germană, română și franceză, căci acest lucru îl urmăresc și secțiile „Astrei”. De aceea propun ca: 1. Tipărirea să prevină lucrarea „Astrei” prin ce se va putea controla de oricine obiectivitatea lucrării iar valoarea ei ar fi mai scăzută. 2. Ar da o armă obiectivă deputațiilor

unguri pentru cunoașterea stărilor românești, mai ales pentru agitatorii din Parlament.....

...7. *Jandarmii și poliția* — cunoscând statutele instituțiilor culturale românești, — vor putea lua măsuri preventive în orice moment“.

Fiind vorba de cuvântul de încheiere al lucrărilor, îmi permit să transcriu câteva fraze și din incheierea etnologului Balogh Pál în lucrarea sa: „Rasele în Ungaria“.

După ce a examinat toate posibilitățile de contopire ale minorităților, preocupat în deosebi de stările din Ardeal, încheie: „Am vorbit și de unele pierderi de teren, dar am arătat cu sutele satele acelea unde rasa noastră, sprijinită efectiv, va putea câștiga teren peste rasele străine, azi majoritare. Această extindere necesară consolidării spațiului vital maghiar, nu este numai interes de stat, ci interes dinastic și european. Edificiul mare, de atâtea ori și de atâtea preconizat, nu se poate face decât prin adunarea într'un mănunchiu a tuturor acelor insule mici și rare, ce nu au nicio coeziune și prin lățirea teritoriului lingvistic.

Măcar dacă ar avea acest noroc cei ce ne urmează și care să reușească a întruhipa într'o țară unitară năzuințele naționale ale veacului nostru“ (pag. 1106).

În lumina dorințelor testamentare ale acestor scriitori se înțeleg mai ușor năzuințele ce se depun de către executorii politici.

MECENAȚI BRAȘOVENI

de I. Gârbacea

— Continuare din pag. 1-a —

gustorului brașovean Iuga. Așa dar *considerație*. Apoi:

Când negustorimea brașoveană, la sfatul lui Iuga și al tovarășului său Nica, s'a angajat într'o afacere nu în deajuns de studiată, rău concepută, slab condusă și aprig concursată, Șaguna n'a șovăit să-și trimită secretarul, pe Bartolomeu Baiulescu, la Brașov, să mai salveze ce mai era de salvat.

Baiulescu, venit la Brașov, nu s'a mulțumit a plânge pe ruinele gloriei străbune ci, luând conducerea, la 1869 pune bazele „Reuniunii Sodalilor brașoveni“, după exemplul protopopului Cristea, care cu doi ani mai înainte făcuse aceeași la Sibiu, la sfatul lui Șaguna. Ucenicii acestei școale de cuminte solidaritate negustorească aveau să zidească, mai târziu, la 1900, biserica ortodoxă din Cetate. Într'un anumit fel, mecenai și ei.

Au murit, firește, și nimeni, aici, nu le-a luat locul, pentru că steagul Reuniunii brașovene, aclamat la 1906 pe străzile Capitalei, cu ocazia expoziției jubilară, a fost pus în cui, undeva, unde doarme și azi somnul Reuniunii lui Baiulescu.

A ridicat până astăzi cineva acest steag?

Oare negustorii brașoveni nu au și azi nevoie de o conducere luminată, ca aceea a lui Baiulescu, de o îndrumare, de o protecție?

Baiulescu, cu sprijinul marelui mecenat basarabean Stroescu, dela care a căpătat 100.000 de coroane aur, a înființat „Banca Meseriașilor“.

De ce protopopul Baiulescu nu a avut urmași?

Acum o sută de ani Brașovul avea trei protopopi și între ei pe marele Popazu. Azi (de foarte mulți ani) nu există decât un provizorat, care ori câtă râvnă ar pune, nu poate împlini goluri, tocmai din pricină că e provizorat. Vor fi, de sigur, motive serioase care îl menține, dar nu e mai puțin adevărat că efectele lui se fac tot mai simțite.

Vechile reuniuni trebuie înviate, indiferent de formă.

Mecenații pe care-i aștepta un preot există. Dar și mecenaii nu trăiesc decât într'un anumit mediu.

Problema aceasta este: crearea mediului.

Țară și oameni

de Ion Colan

Continuare din pag. 1-a

grav, cu cât exemplul pornește dela un soldat.

Ce-i va putea spune mâne mareșalul Darlan subalternului lui, când acesta îi va lăsa flancul descoperit, trecând — tot din motive patriotice! — de partea cealaltă? Nimic, pentru că îi va lipsi prestigiul autorității morale de a judeca pe altul, căzut în păcatul inaugurat de el însuși.

Nu suntem noi puși să judecăm dacă și întru cât pe linia intereselor franceze se află mareșalul Petain, mareșalul De Gaulle sau mareșalul Darlan. Putem trage însă concluzii din fapta unui ostaș, care acceptând o comandă din mâna conducătorului de stat, la prima ocazie îl trădează. Ca aspect moral ne reîntorcem la armatele de mercenari, când asemenea figuri n'aveau nimic inedit în ele.

Dar mercenarii n'aveau noțiunea patriei. Jurământul lor de credință se răzima pe un târg încheiat.

Înainte de a fi bătuți de Germani, Francezii au fost învinși de ei înșiși. Drama franceză a început pe linia Maginot și acolo s'a și consumat.

N'a fost destul. Se pare că astăzi Franța și-a transformat drama în tragedie.

Nimeni nu se poate bucura de asta.

Iar noi cu atât mai puțin.

Reviste și ziare

Din „Vocea dreptății“, „organ“ semit din alte vremuri, dăm câteva din societățile care activau, în 1906, în București.

Nu de alta, ci ca să nu se uite. — Cheșed șel Emes, soc. de înmormântare.

— Idealul, soc. culturală și filantropică.

— Soc. Dr. Barasch, ajutor de boală și deces.

— Soc. datoriiilor sfinte „Hebros Noso Hamito“, soc. de ajutorare.

— Soc. Telalilor.

— Soc. rezerviștilor.

— Soc. Studentul Zisu Marcu, de binefacere.

— Soc. datoriiilor sacre „Havues-Hames“.

— Thoras-Zion, pentru susținerea unei școli.

— Elisabetheu, azil pentru bătrâne.

— Aurora, de gimnastică și sport.

— Consolarea, pentru acte filantropice.

— Silința, pentru ajutorarea copiilor cu haine și rechizite.

— Uniunea femeilor izraelite.

— Uniunea măcelarilor evrei din capitală.

Astea-s doar câteva mostre, ca să se vadă domeniile de activitate.

Ziua Domnului

„Nebune! cere-vor sufletul tău“

(Ev. Luca XII, 20)

În slova limpede și dulce a Cazanice bătrâne stă scris: „Nu este nicio hiară prin munți și prin pustii mai cumplită decât nesațiul și scumpetea în casa celor bogăți. Toate hiarele se satură și se odihnesc, dar omul lacom nu găsește liniște. Când îi și prisosește, tocmai atunci mai mult îi lipsește, inima lui e cuprinsă de nesațiu și se aprinde spre lăcomie“.

Tot asemenea și sfânta evanghelie, citită astăzi, ne spune:

„Unui om i-a rodit țarina cu belșug. Ci el cugeta în sine: Ce voi face? Aceasta voui face: Dărăma-vou ițnițele mele și mai mari le voui zidi și voui strânge acolo rodurile mele, și voui zice: Suflete, ai multe bunătăți, puse spre mulți ani: odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te!“

„Dumnezeu, însă, i-a zis: Nebune, întru această noapte, cere-vor dela tine sufletul tău“.

Și de ce ne pune în față Domnul pilda acestui om bogat? Fiul lui Dumnezeu vrea să ne smulgă din vârtejul amăgitor al bogăției și al lucrurilor după care atât de mult alergăm și le prețuim acum, și să ne arate unde găsim adevărata comoară a vieții noastre.

Gem hambarele, osanza a crescut, trupul s'a rotunjit, în casă și afară confort, belșug și lux, cine te poate opri să nu urzești gânduri senine și să nu-ți permiți să strigi și tu, împreună cu bogatul: „Odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te!“

Tu torci nestingherit planuri pentru viitor; vezi că ești cel mai bogat și crezi că poți fi și mai bogat și crezi că poți fi mai fericit! Domnul Isus Hristos, în clipa când belșugul te îmbată, deodată te întrerupe, zicând: „Nebunule, în această noapte se va lua sufletul tău“.

Ai primit un dar scump dela Dumnezeu! Trebuie să-ți dai seama de sufletul tău. Poartă grijă să nu-l pierzi, că de-ai dobândi lumea întreagă și sufletul l-ai pierdut, niciun folos nu ai. Tu vei veni înaintea scaunului de judecată. Nu crezi, dar „chiar în noaptea aceasta, tu vei pierde sufletul tău“. Tot belșugul și munca ta, cum de atâtea ori te lauzi, nu-ți vor putea veni în ajutor, nici să-ți lungească barem o clipă firul vieții tale. „Nebunule, chiar acum se va cere sufletul înapoi“. Domnul Dumnezeu și-l cere, tu nu vei putea să răspunzi achitând cu bani această cerere. Comoara pe care ai adunat-o, n'are puterea să-ți aducă vreo amănare.

Soarele a strălucit peste țarina ta, ploaia a căzut din belșug, darul lui Dumnezeu a venit peste tine, te crezi cel mai fericit, dar, iată, Domnul „ne-bun“ te numește.

Într'adevăr nebun este, pentru că își face planuri pentru viitor și se bucură pentru niște lucruri pe care le va pierde în noaptea viitoare.

Oricine vâi fi tu, adună-ți comoara veșnică în ceruri! Dumnezeu și-a dat; dă și tu celui lipsit, celui nepuțincios sau bolnav. Imparte o bucată din pâinea ta flămândului; o bucată de pâine este azi un dar mare; dă o haină chiar veche, celui gol. De ai mult, dă mult; de ai puțin, dă și puțin, de n'ai nici puțin, dă-i cuvântul tău bun, căci și pentru aceasta dobândești comoara și împărăția veșnică.

Pr. Ioan Scurtu

Strigături hunedorene

Roșie-i mândra ca jarul
Dar n'o roșit-o hotarul
Ci potica și paharul...
Bea vinul și ismă creață
Și se lasă, strânsă 'n brață...

AGRICOLE

Calculați nevoile de nutrețuri

Acum este timpul ca fiecare gospodăru să facă exact socoteala nutrețurilor, pentru a vedea dacă va putea scoate cu ele animalele din iarnă. Dacă se crede că acestea nu vor putea ajunge, se recomandă ca să se oprească animalele cele mai bune, care să fie bine hrănite, în loc să se țină mai multe animale și să n'aibă ce să le dea de mâncare.

Pentru a putea economisi cât mai multe paie pentru hrană, acestea nu se vor folosi ca așternut. Pentru așternut se va aduna frunziș, rumeguș de lemn sau chiar nisip.

Pentru ca paie, cocenii și fânul să nu fie risipite, ele vor fi tocate și date în această formă animalelor.

Paiele tocate vor avea o lungime de 3-4 cm. pentru cai și 8-10 cm. pentru vaci.

Tocătura (șișca) se poate da fie singură, stropind-o puțin cu saramură, fie amestecată cu sfeclă tocată, tăiței de sfeclă, nutreț murat sau uruieli.

Tocăturile așa preparate sunt mâncate cu mare plăcere de animale.

Cartofii în hrana cailor

Cantitățile reduse de grăunțe din acest an pun pe proprietarii de cai în situația de a nu-i putea hrăni îndestulător. Întrucât hrana cailor trebuie asigurată, grăunțele trebuie înlocuite cu alte furaje.

La caii de muncă se pot da, în loc de grăunțe, cartofi, precum și porumb murat cu știuleți. Se pot da 10-15 kg. pe zi din fiecare, după greutatea calului. Un kg. de grăunțe se

poate înlocui cu 3 kg. cartofi sau cu 6½ kg. porumb murat.

Dacă avem fân foarte bun, se pot înlocui toate grăunțele cu cartofi. Iată o astfel de hrană zilnică, pentru un cal de 500 kg.:

Cartofi	12 kg.
Fân foarte bun	5 "
Pleavă de ovăz	3 "
Pale tocate	3 "

La cai să se dea numai cartofi sănătoși, neîncolțiți și bine spălați. Se pot da cruzi sau fierți și amestecați cu uruială și pleavă. Când se dă cartofi sau porumb murat în cantitate mai mare, este bine să se dea și câte 1-2 linguri de var stins și făină de oase.

Griji de iarnă

Pomii trebuie curățaji de cuiburile de omizi și de fructele bolnave rămase pe ramuri. Ca să-i ferească de iepuri peste iarnă, le înfășoară tulpinile cu coceni de porumb bine strânși, după ce i-a săpat la rădăcină ca să poată răzbate aerul și apa și să le dea înviorare.

Plugarul îngrijești de adăpostul vitelor pentru iarnă. Astupă găurile și le câptușești cu coceni de porumb, ori cu tulpini de floarea soarelui, unde trebuie lipește cu pământ, ca să nu lase vântul și viscozele iernii să pătrundă în adăpost.

De asemenea controlează și acoperișul, dregându-l acolo unde-l găsește stricat. Vitele au nevoie de căldură, spre a se prinde mai bine hrana de ele și să găsi odihna plăcută, după munca încordată pe care i-au dăruit-o plugarului din primăvară până toamna târziu.

Și LUMEA

Sticlă solubilă din cremene

La Copenhaga au fost făcute experiențe pentru fabricarea sticlei solubile, din cremene. Experiențele au dat rezultate atât de strălucite, încât se va începe în curând fabricația în mare. Procedul, foarte interesant, este următorul: Crementea este amestecată cu natron și leșie de potasiu și dizolvată. Massa aceasta se încălzește, se adaugă apă și se filtrează. Sticla solubilă este folositoare ca mijloc de conservare pentru ouă, în industria culorilor și în industria de hârtie și ciment. La turnarea blocurilor de ciment s'a obținut, prin adaos de sticlă solubilă, o uscare mai rapidă. Și în spălătorii sticla solubilă este întrebuințată pentru economisirea săpunului. Sticla solubilă este fabricată în mod obișnuit din cvarț și sodă, fiind nevoie de o mare cantitate de combustibil, în timp ce procedul de fabricare descoperit acum necesită cantități mult mai reduse de combustibil.

Poșta aeriană în viitor

După înființarea Asociației poștale europene, cu ocazia congresului dela Viena, ministrul poștei germane, d-l dr. Ohnesorge, a făcut declarații interesante în legătură cu evoluția în viitor a circulației poștale în Europa. D-sa a spus că sunt de așteptat reforme revoluționare în domeniul poștei intercontinentale. În special poșta aeriană va fi din nou organizată și extinsă.

Avionul poate fi privit, încă de acum, ca cel mai important mijloc de transport pentru poșta intercontinentală.

Va fi vorba nu numai de avioane izolate, ci de excadri și unități complete. Avioanele vor circula ca trenurile, încât legătura va fi continuă, iar oceanele, deșerturile sau terenurile accidentate nu vor mai constitui obstacole.

Poligamia la maimuțe

De obicei maimuțele mai evoluat practică o poligamie în forma ei cea mai perfectă. Există însă uneori și cazuri de monogamie excesivă.

Zeama fructelor este vătămătoare dinților

În ultimul timp zeama fructelor era considerată o parte esențială, deosebit de prețioasă, a alimentației, din cauza conținutului bogat în vitamine, încurajându-se un consum cât mai mare. Acum însă un dentist specialist din Berlin, W. Reichel, a atras atenția asupra faptului că zeama de fructe atât de sănătoasă prezintă și un dezavantaj și anume pentru dinți. El a constatat pe baza unui cuprinzător material de cercetare că destul de des consumul prea mare de zeamă de fructe are ca urmare vătămarea dinților. Aci trebuie menționate în primul rând curele de struguri și de alte fructe. Îndeosebi zeama de lămâie pură atacă smalțul dinților. Dar zeama fructelor rămâne totuși foarte sănătoasă dacă după consum se spală dinții cu o soluție de 3% bicarbonat de sodiu, neutralizându-se astfel efectul acizilor din zeamă. Această soluție se folosește și la curele cu ape minerale bogate în fier. Deci prin această neutralizare a acizilor din zeama de fructe se poate păstra fără niciun dezavantaj marea valoare a vitaminelor pe care le conține, atât de necesare corpului.

Ziare de format mai mic în USA

Din New-York se anunță că Nelson a prescris ziarelor americane să apară într'un format mai mic.

Economice

Rectificări de păreri

de Ion Opris

Românizarea economiei noastre a început în 1940, cu timiditate și lipsă de încredere în puterea și pregătirea profesională a elementelor de origine etnică română.

Imprejurări schimbate au grăbit și impus totodată încadrarea Românilor în viața practică comercială și industrială.

În ce măsură s'a ajuns la românizarea economiei naționale, nu vom discuta acum, obiectul acestor rânduri fiind cu totul altul, și anume: Să vedem în ce măsură Românii intrați odată în comerț și în industrie au reușit să facă față răspunderilor luate și prin ce s'au impus acești tineri.

Pornesc dela mărturisirea sinceră și obiectivă pe care mi-a făcut-o, zilele trecute, unul din conducătorii mai vârstnici ai vieții noastre economice de dincoace de munți.

Era vorba tocmai de comportarea acestor tineri Români în economia practică.

„În să-mi rectific părerea — mi-a spus distinsul economist ardelean — că până acum am subestimat valoarea Românilor noștri, pe care-i credeam incapabili pentru practica vieții comerciale și industriale. Credeam că elementele noastre nu vor reuși, curând, să înlocuiască cu succes pe străini. M'am convins însă de contrariu. Românii pe care-i cunosc că au intrat în viața economică și dețin, unul din ei, chiar posturi de conducere, au reușit, deși în timp scurt și în împrejurări grele, să se impună prin calitățile lor alese, capacitate, putere de muncă, pricepere și destoinicie, întrecând așteptările cele mai optimiste ale multora.“

„Această rectificare de părere o fac cu multă bucurie și deplină satisfacție“.

Am redat în tocmai mărturisirea unui economist distins, Român ardelean, fiind convins că aceeași rectificare de părere și-au făcut-o și mulți alții.

Ceea ce interesează este tocmai faptul că, tinerii români, încadrați în comerțul și industria țării, au putut înlocui cu destulă ușurință pe străini.

Și după ce examenul cel mai greu a fost trecut, în chip atât de strălucit, oare ce mai așteptăm?

Să fie complet terminată românizarea economică a țării?

Nu!

Abia acum s'a început.

Rezultatele înregistrate fiind bune, să se continue cu românizarea comerțului și a industriei. Mult, foarte mult chiar, se mai poate face. Încă puțină înțelegere și rezultatele vor fi tot mai bune pentru noi.

S'a verificat de nenumărate ori și în atâtea împrejurări că Românii pot fi ori unde întrebuințați și fac ispravă.

Să li se dea însă posibilitatea. Asta o așteptăm.

Strigături hunedorene

Trecui valea satului
La fata bogatului
Iar bogatu-mi dă avere
Să-i iau fata de muieră...
Boii-s buni, vacile-mi plac
Dar cu toanta ce să fac?
Dragi-mi-s boii și jocul
Dar pe toanta arz-o focul!...

Lupta împotriva tuberculozei

O expoziție care trebuie văzută

Invitate de Grupul Etnic German din România se află, în prezent, la noi în țară trei echipe „Röntgen-Sturmabteilung” ale organizației „Waffen-SS”, având de scop cercetarea în masă a populației. Metoda aplicată a fost inventată de d-l prof. univ. Dr. Hans Holfelder. Scopul principal al „Röntgensturmabteilung”-ului este de a combate tuberculoza cu mijloace eficiente.

Cercetarea în masă a Grupului Etnic German din România a fost dusă la bun sfârșit, cu aprobarea guvernului român, dând un material foarte interesant și fiind de mare importanță pentru măsurile sanitare ce urmează să fie luate. S'a dovedit că tuberculoza este o boală foarte răspândită, căreia de multe secole îi cad pradă anual încă foarte mulți oameni.

În urma rodnicilor colaborări în domeniul sănătății publice au fost cercetate de către echipele Röntgen și părți considerabile ale populației românești, precum și unități ale armatei române.

În București a fost röntgenizat Batalionul de Gardă al d-lui Mareșal Ion Antonescu chiar în prezența Conducătorului Statului, care s'a interesat în deaproape de röntgenizarea în serie. Din izvor autorizat aflăm că Ministerul Sănătății Publice intenționează a lua în scurt timp măsuri similare pentru combaterea eficientă a tuberculozei. Cu toate că procentul de tuberculoză la populația românească röntgenizată deunăzi poate fi numit normal, nu trebuie de loc subestimată primejdia acută a acestei boli molipsitoare. În Europa mor anual vreo 400.000 oameni din cauza acestei boli violente.

Din această cauză s'a instituit o expoziție cu rezultatele cercetărilor de röntgenizare în serie, la vizitarea căreia este invitată populația românească și în special domniile medicilor.

Expoziția se deschide Joi 19 Noembrie 1942 orele 16 în sala albastră a Redutei.

Gerhart Hauptmann

Un mare gânditor și scriitor a împlinit 80 ani la 15 Noembrie

În anul 1862, la 15 Noembrie, s'a născut la Obersalzbrunn, un mic orașel din Silezia, Gerhart Hauptmann. Fiu de negustor, a început liceul, s'a făcut apoi agricultor, a studiat mai târziu din nou, a făcut sculptură și a călătorit prin Spania și Italia. Abia după aceea s'a dedicat scrisului, devenind reprezentantul cel mai de seamă al genului naturalist. În anul 1912 i s'a decernat premiul Nobel pentru literatură și diferite Universități străine i-au acordat titlul de Doctor Honoris Causa.

Renumele lui Gerhart Hauptmann, care de multă vreme s'a răspândit în lumea întreagă, a fost câștigat de genul acesta unic, în mod foarte ușor. Opera tânărului de 30 de ani s'a aflat dintru început pe culme și, lucru foarte interesant, a influențat imediat literatura europeană de la sfârșitul secolului trecut. Dela Goethe încoace, Hauptmann este personalitatea literară cea mai marcantă a Germaniei, care în popularitatea ei a rămas totuși retrasă, singuratică. Succesele primelor drame ale lui Hauptmann amintesc ecoul produs de primele opere ale lui Goethe. Lucrurile nu s'au schimbat în decursul deceniilor. Dar Hauptmann este departe de a fi numai un scriitor renumit. Însemnătatea lui constă în adâncimea gândirii, în fundamentele cu totul noi pe care le-a dat scrisului german contemporan. Cu drept, acest literat este considerat ca „Olimpicul” scrisului de astăzi. În cartea sa „Das Abenteuer meiner Jugend” (Aventura tinereții mele) Hauptmann arată ce grea școală a vieții, departe de literatură, a trebuit să parcurgă în cariera lui. Dar tocmai acest lucru a dat operei sale formă și conținut, așezând-o printre marile edificii ale gândirii omenești din pragul secolului

nostru. Față de felul de a scrie al lui Dostojevski, Hamsun, Whitmann sau Rimbaud, Hauptmann apare fără îndoielă ca cel mai sentimental, ca literatul cu cea mai largă viață interioară. El lasă să strălucească soarele fanteziei sale de scriitor și dramaturg asupra celor drepte și nedrepte; câți nu se regăsesc, oricât de delicată și plină de tact ar fi aluzia, în personalitățile sale. Calitățile lui de creator, de modelator, sunt unice.

Un lucru îi lipsește lui Hauptmann, și anume întrezărirea răului, dar tocmai aceasta explică felul său de a scrie, caracterul operei sale. Limba lui Hauptmann, întrebuițată în operele sale, a atins dimensiuni excepționale, produse poate de colaborarea între experiență și tradiție. Gama scrisului lui Hauptmann întrece pe a multor clasici.

Opera completă a lui Gerhart Hauptmann cuprinde peste 30 de drame și 20 de lucrări epice. Printre cele mai importante sunt: „Înainte zorilor” (1889), „Ziua împăcării” (1890), „Tătorii” (1892), „Blana de biber” (1893), „Florian Geyer” (1896). Apoi câteva comedii ca: „Fecioara dela Bischofsberg” (1907), „Schluck și Jau” (1900), povestea „Pippa danseză” (1906), etc. Dintre romanele trebuie pomenite „Ereticul din Soane” (1918) și „Bufonul Emanuel Quint” (1910). Nu pot fi uitate de asemenea lucrările sale epice: „Anna” (1922), și „Till Eulenspiegel” (1928). Celelalte lucrări sunt „Primăvara greacă” (1908), „Cartea pasiunilor” (1929), „Nunta dela Buchhorst” (1931) și „Aventura tinereții mele” (1937).

Măreția monumentală a operei lui Gerhart Hauptmann se va ridica deapururi ca o caracteristică a epocii noastre.

Catedre și ore vacante

La Liceul Comercial „A Bârseanu” Brașov sunt vacante următoarele catedre și ore:

Științe comerciale 15 ore,
Româna 7 ore,
Italiana 8 ore,
Franceza 6 ore,
Naturale cu fizico-chimice 14 ore.

Solicitanții vor înainta cererile lor Inspectoratului Școlar Regional, București, Str. Epureanu 18.

INTREPRINDERE INDUSTRIALĂ DIN BRAȘOV caută

TÂNĂR DESTOINIC

cu cunoștințe comerciale, pentru voiajor. Trebuie să poseadă limba română, germană și eventual maghiară. Este de dorit angajare imediată. A se adresa la redacția ziarului sub „DISPONIBIL”.

TIPOGRAFIA

„ASTRA”

Execută orice tipăritură
sau lucrare de legătorie

Telefon 1102

Aveți încredere într'o întreprindere curată românească.

Atelierele: Str. Lungă No. 1. (în curtea cinematografului „ASTRA”)

Funcționari, Intelectuali!

Cu Lei 104.-

Restaurantul Consiliului de Patronaj „VICTORIA” din localul Prefecturii, oferă o masă substanțială și gustoasă la prânz și seara compusă din 3 feluri de mâncări. — Servesc și alte consumații (vin, bere, etc.) Deschis dela ora 12,30-15 și dela 19-22 în fiecare zi.

NICOLAE IRIMIE

Maestru Instalator

Autorizat de Ministerul Economiei Naționale
Direcția II Reg. Minieră cu No. 00.4901 1942.

Execută:

Instalații interne cu Gaz Metan
BRAȘOV Piața Prundului

TELEFON 3634

Prefectura județului Brașov
Serviciul Financiar

No. 27554/1942.

Publicație de licitație

Se aduce la cunoștința generală că Prefectura județului Brașov ține în ziua de 28 Noembrie 1942 orele 10 a. m. licitație publică pentru închirierea localului de prăvălie, situat în localul Prefecturii, partea dinspre str. Regele Mihai.

Licitația se ține în baza deciziei No. 25842 942 a d-lui Prefect și cu respectarea dispozițiilor art. 88—110 din L. C. P.

Ofertele scrise, legal timbrate, se vor înainta în plic separat, închis și sigilat, iar garanția de 5% în numerar

sau efecte garantate de stat în alt plic. Licitația se va ține în edificiul Prefecturii din B-dul Ferdinand No. 10 etaj I camera No. 8, unde concurenții pot vedea caietul de sarcini zilnic în orele oficiale.

p. Prefect. Seful Serv. Financ.
A. Comanescu Al. Taus

Colaboratorii

noștri sunt rugați să ne trimită articole scurte. Lipsa de hârtie, tot mai simțită, nu ne permite să înmulțim numărul paginilor.

Informațiuni

Abonamente de sprijin

Dr. Gheorghe Neguș, Brașov 1000
Gheorghe Nicoară, Roadăș 500
Dr. Ilarie Debu, adv, Brașov 1500

Adunarea generală a Despărțământului „Astra”-Brașov Convocare

Membrii Despărțământului central județean „Astra” Brașov sunt convocați în adunare generală ordinară, care va avea loc Duminică, 29 Noembrie 1942, orele 11 a. m. în comuna Codlea (Școala nouă).

ORDINEA DE ZI

- 1.) Deschiderea adunării.
- 2.) Alegerea a trei verificatori ai procesului verbal.
- 3.) Verificarea delegaților celorlalte Cercuri culturale din jud. Brașov.
- 4.) Raport general pe anul 1941-42.
- 5.) Raportul casei pe anul 1941.
- 6.) Raportul Comisiei pentru verificarea gestiunii pe anul 1941.
- 7.) Descărcarea comitetului de gestiunea anului 1941.
- 8.) Stabilirea bugetului pe anul 1942.
- 9.) Alegerea Comisunii pentru verificarea socotelilor de anul 1942.
10. Propuneri și interpelări.
- 11.) Inchiderea adunării.

Președinte, Secretar,
Dr. Nicolae Căliman Ion Colan
medic prof.

Notă

Conform Statutelor și Regulamentului „Astri” drept de vot au toți membrii cu taxa achitată la zi, iar eventualele interpelări trebuie formulate, în scris, comitetului cu cel puțin 3 zile înainte de ținerea adunării generale.

Adunarea generală va fi precedată de conferința d-lui prof. Ion Colan :

«Un 1 Decembrie care vine».

Casina Română din Brașov

Convocare

În baza dispozițiilor art. 16 din Statute, membrii Casinei Române din Brașov sunt invitați a lua parte la

Adunarea generală extraordinară care se va ține Sâmbătă, 28 Noembrie 1942, orele 17, în localul Casinei Române din Brașov, Piața Libertății Nr. 27 cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Citirea și aprobarea proiectului pentru statutele noi ale Casinei.
3. Alegerea a 2 membri, care să facă formalitățile legale pentru înregistrarea statutelor la Tribunal.
4. Inchiderea adunării.

În cazul că la data de mai sus nu se va întruni numărul cerut de art. 15, alin. 4 din statute, adunarea se amână pe ziua de 3 Decembrie 1942 orele 17, cu ordinea de zi de mai sus și se va ține cu orice număr de membri prezenți.

Drept de vot în adunarea generală extraordinară vor avea numai membrii care sunt la curent cu plata taxelor de membru.

Brașov, la 15 Noembrie 1942.

Președinte: Secretar:
Gheorghe Sorescu. M. Boeriu.

AVIZ

Membrii Casinei Române din Brașov sunt rugați să-și achite de urgență taxa de membru, pe care o pot face la intendentul Casinei, contra chitanță. În caz contrar nu-și pot exercita dreptul de vot în adunarea generală extraordinară din 28 l. c.

Președinte, Secretar,
G. Sorescu N. Boeriu.

Cronica Războiului

de Mardare Mateescu

Inainte, tot înainte

Bătălia Mediteranei reține, în momentul de față, atenția lumii. Evenimentele din Africa și urmările lor, au stârnit interesul tuturor.

Atențiunea noastră s'a împărțit, deopotrivă, pentru trupele aeriene, blindate și marine ale Axei care-și luau angajamentul să prăzeze lovitură pregătită de Americani și britanici în sectorul mediteranian, cât și pentru cele care continuau lupta lor izbăvitoare pe frontul rusesc. Și ceea ce ne bucura mai mult, era faptul că în vremea aceasta ostașii români înscrisiau noi pagini de bravură pe frontul împotriva bolșevismului.

Din comunicatele zilnice ale Comandamentului german vom menționa pe ultimele, unde aflăm rânduri ca acestea:

„În Caucazul de Vest, vânătorii de munte germani și români au putut extinde operațiunile pentru îmbunătățirea pozițiilor, care au fost începute acum câteva zile. Contra atacuri inamice, dintre care unele au fost date cu forțe numerice superioare, au fost aproape toate oprite de focul concentric al artileriei germane.

„În două cazuri s'a produs o înverșunată luptă corp la corp între formațiile de infanterie bolșevice și trupe de cavalerie românești care descălecase. Cu acest prilej, forțele sovietice au fost complet măcinate”.

Sau cum citim mai departe:

„Pe frontul Donului, trupe române au smuls acum două zile bolșevicilor un sistem de poziții deosebit de bine întărit, pe malul vestic al Donului, de unde sovieticii puteau observa foarte bine liniile române. Mai multe atacuri puternice ale bolșevicilor, date pentru recucerirea acestor poziții, au fost respinse ieri, cu pierderi grele pentru agresor.

„Românii au avansat acum și aici pozițiile lor, până la Don, putând astfel să îmbunătățească mult sistemul lor de poziții”.

Din codrii Caucazului, unde alături de Germani continuă să forțeze trecerea spre unul din cele mai importante porturi rusești dela Marea Neagră și până la Don, unde străjuind întinsul stepei înghețate lovește măsurat dar cu mult efect pozițiile înaintate ale inamicului, soldatul României este prezent, cu sufletul și fapta.

Aportul forței românești, care a fost scos în evidență de nenumărate ori în cursul unui an și jumătate de războiu, este la fel de prețios azi ca și ieri. Curajul românesc, stimulează câmpul de bătaie, făcând să crească încrederea în victoria finală.

Inainte, tot înainte!... Acesta e îndemnul care galvanizează sufletul regimentelor românești, în iureșul lor victorios.

Situația pe fronturi

Frontul din Răsărit

Pe teatrul de războiu din Caucazia, care formează partea cea mai depărtată a frontului oriental, continuă operațiile în diferite sectoare, cu toată zăpada ce acoperă munții Caucazului și drumurile ce trec prin văile lor, ca și în stepla Calmuciei, care se întinde la Nord de fluviul Terek, până la Volga și Marea Caspică.

Luptele au reînceput și în sectorul central al Caucazului, dominat de vârful Elbruz. Mai multe instalații sovietice din acest sector au fost cucerite de către trupele alpine germane.

În zona muntoasă a litoralului Mării Negre, la Nord de portul Tuapse, trupele germane au străpuns mai multe poziții inamice eșalonate pe o mare adâncime.

În regiunea Terekului, la Est de Alagir, forțele sovietice sprijinite de unități blindate au repetat atacurile lor împotriva liniei de apărare germană, fără niciun rezultat. În urma formării barajului german și român în sectorul Stalingrad-Volga, frontul sovietic din Caucazia a rămas aproape izolat de cel din centru și dela Nord. El nu mai dispune, ca mijloace de comunicații spre Nord, decât de calea ferată Baku-Makaci, Kala-Astragan și de liniile de navigație ale Mării Caspice. Iar spre Sud, pe șoseaua militară care pornește dela Alagir spre Kutais în Transkaukazia, dar care este barată de forțele române și germane, care operează în sectorul Terekului.

Desvoltarea operațiilor ofensive

germane în acest sector, în direcția orașului Ordjonikidze, amenință și al doilea drum principal militar, care coboară în Georgia, spre Tiflis.

În ce privește comunicațiile pe Marea Neagră și Marea Azov, ele nu mai pot fi folosite de armata din Caucaz, în urma pierderilor atâtor porturi importante.

Nici portul Tuapse, situat la Sud de Novorossiisk, nu poate fi folosit de sovietici, căci se găsește în zona de operații și aproape zilnic e bombardat de aviația germană.

Pe frontul egiptean

Pe teatrul de războiu african din Cirenaica, forțele italo-germane au evacuat portul Derna și localitatea El Mekili care este un nod de comunicații de unde pornește un drum spre El Agheila și altele spre Sud și Nord. Lupte violente s'au dat pe șoseaua litorală „Italo Balbo”, între Derna și Benghazi. O altă coloană britanică înaintază pe drumul direct dintre Tmimi și Benghazi.

Situația în nordul Africe

În zona orientală a Algeriei, coloane anglo-americane sunt în marș pe șoseaua litorală dintre portul Bone și Ain Braham, drum care conduce la frontiera Tunisiei.

Liniile ferate din acest sector al Algeriei, linia Sukaras spre Duvier și

aceea dintre Bone și Constantine, sunt folosite de trupele anglo-americane așa că legăturile de cale ferată între Algeria și Tunisia sunt tăiate.

Alte coloane anglo-americane sunt concentrate în regiunea de Sud a Algeriei, în apropiere de zona frontierei Tunisiei. Toate aceste coloane au fost atacate de formațiunile aeriene germane, care folosesc toate aerodromurile franceze din Tunisia. Până acum nu s'au anunțat operațiuni pe teritoriul Tunisiei.

Debarcări germano-italiene în Tunisia

Un comunicat special a anunțat debarcări de trupe motorizate și aeriene italo-germane în Tunisia. Modul cum e comentată de către Anglia și Statele Unite această debarcare, dovedește că operațiunea a fost încununată de succes.

La Berlin se subliniază că puterile Axei și-au asigurat pozițiuni strategice pe care le vor exploata cu succes în luptele viitoare. Marea problemă pentru puterile Axei în campania din Africa, a fost totdeauna chestiunea apărării spatelui. Prin debarcarea în Tunisia, această chestiune este acum asigurată și da marilor lupte care acum urmează să se desfășoare, un aspect cu totul nou.

Triunghlul strategic Tunis-Sicilia-Sardinia, va avea un rol de primul rang în desfășurarea viitoare a operațiilor.

Luptele din Pacific

În Noua Guinee de Sud orientală și în insula Guadalcanal din Arhipelagul Salomon (Pacificul central) operațiile sunt în curs.

S'a anunțat sosirea în insula Noua Guinee a generalului american Mac Arthur, comandantul suprem al forțelor armate din Australia.

D-l Laval locșitor al Mareșalului Petain

După cum s'a anunțat în mod oficial, propunerea de modificare a prevederilor constituționale, în legătură cu numirea unui înlocuitor al șefului statului, a fost luată în considerație. În consecință, șeful guvernului poate prelua prerogativele șefului statului, atunci când acesta este împiedecat să le exercite.

Ca atare, d-l Pierre Laval, actualul prim-ministru al Franței, poate să gireze actele de conducere ale statului francez, atunci când Mareșalul Petain ar fi împiedecat în exercitarea lor.

Căutăm urgent spre angajare

un casier, un secretar contabil și un bucătar (bucătăreasă)

de preferință din cei care nu au obligații militare. Orice informațiuni se poate lua dela Direcția Spitalului Z. I. 162

Comand. Spit. Z. I. 162
Medic Major,
Dr. Ungureanu Valeriu

Redactor responsabil
ION COLAN